

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0122 van 7 mei 2013
in de zaak 1213/0204/SA/3/0178

In zake: de heer **Pierre TAVENIER**, wonende te 2500 Lier, Elzenlaan 109

vertegenwoordigd door:
de heer Piet TAVERNIER

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ellen VAN MEENSEL

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Tim CORNELIS**
2. mevrouw **Jo JACOBS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LENS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Grote Nieuwendijkstraat 417
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 november 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 13 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier van 12 juni 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verhogen van een deel van de tuin en het plaatsen van een betonnen keerwand tegen de perceelsgrens.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2500 Lier, Elzenlaan 111 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie F, nummer 117B4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 30 april 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Piet TAVENIER die verschijnt voor de verzoekende partij, in persoon aanwezig, mevrouw Ellen VAN MEENSEL die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jurgen VERVAECK die loco advocaat Kris LENS verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Tim CORNELIS en mevrouw Jo JACOBS verzoeken met een aangetekende brief van 19 maart 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 3 april 2013 de tussenkomende partijen toegelaten tot de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 7 augustus 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woning met drie gevels en een garage. Als voorwaarden wordt opgelegd dat langs het rechts aanpalende perceel wordt aangesloten bij het terreinprofiel en dat achter het terras met een zachte talud en/of trappen wordt overgaan naar het bestaande maaiveld en dat het niet verharde gedeelte van de tuin het destijds bestaande niveau moet behouden.

Op 17 februari 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een grondkeermuur langs de linkse perceelsgrens met het oog op de ophoging van de tuin achter een nieuw gebouwde woning.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak vernietigt de vergunning van 17 februari 2009 met een arrest van 30 juni 2011.

Op 5 maart 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de verhoging van een deel van de tuin en de plaatsing van een betonnen keerwand tegen de perceelsgrens”*.

De werken waarvoor de vergunning wordt aangevraagd werden hangende de procedure voor de Raad van State reeds uitgevoerd zodat de aanvraag eigenlijk als een regularisatie moet worden beschouwd.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Het perceel is binnen de grenzen van het goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening van het kleinstedelijk gebied Lier’ van 28 juli 2006. Dit ruimtelijk uitvoeringsplan heeft geen invloed op de gewestplanbestemming.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 maart 2012 tot en met 10 april 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij.

De Polder van Lier brengt op 12 april 2012 een gunstig advies uit dat luidt als volgt:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de doelstellingen en de beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid en wordt GUNSTIG geadviseerd, mits volgende voorwaarden worden opgenomen.

- *de buffervoorziening voor opvang van regenwater dient ongeacht het seizoen steeds te voorzien in een effectieve buffercapaciteit van 340 m³/ha. De oppervlakte van alle ophogingen en verhardingen dient in rekening te worden gebracht. Dit kan door middel van regenwaterputten, ondergrondse of bovengrondse buffervoorzieningen, wadi's of door de aanleg van natuurlijke glooiingen in het terrein om het water tijdelijk op te houden.*
- *het lozingsdebiet van de overloop van de buffervoorziening mag maximaal 5l/s/ha bedragen.*

...”

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 4 juni 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier weigert op 12 juni 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

OMSCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De stedenbouwkundige aanvraag voorziet het verhogen van een deel van de tuin.

Op 15 cm van de perceelsgrens wordt een betonnen keerwand gezet, bestaande uit L-vormige grondwerende elementen in geprefabriceerd beton met een dikte van 11cm, een hoogte van 1.75m over een lengte van 28m. In de voegen zitten speciale rubbers om waterdoorsijpeling te vermijden. De bovenkant van het betonnen profiel komt op ong. 44

cm van de bovenkant van de tuinafsluiting van 2m hoog.

Tegen de muur wordt een plastic folie geplaatst. In de grond, op 40cm onder het niveau komen 2 drainagebuizen in grindkorf, afwateren naar achter.

Vooraan bedraagt de ophoging 0.42m en achteraan, op 4m voor het einde van de grondkeringsmuur, bedraagt dit 0.94m. De achterste 4m wordt worden afhellend gelegd naar het bestaande maaiveld.

Op het terreinprofiel en de foto's staat een afsluiting met geotextiel op de linkse perceelsgrens.

BEOORDELING VAN DE AANVRAAG

1. Stedenbouwkundige bepalingen

...

1.2 Plannen van Aanleg

1.2.1 Gewestplannen

...

Het goed situeert zich volgens dit gewestplan in een woongebied.

...

De voorliggende aanvraag voorziet geen functiewijziging. De huidige functie (tuin bij wonen) blijft ongewijzigd.

...

De voorgelegde aanvraag is principieel in overeenstemming met het gewestplan.

...

2. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

...

2.2. Ruimtelijke analyse

Het perceel met halfopen bebouwing is gelegen aan het einde, een doodlopend gedeelte van de Elzenlaan. Achterliggend daalt het landschap naar de Nete toe. De ring rond Lier doorsnijdt dit gebied.

Uit plaatsbezoek blijkt dat het rechts aanpalende perceel met recente woning en garages is opgehoogd over het voorste gedeelte tot aan de garage. Dit is echter niet vergund. Een verhoging werd maar vergund tot aan de achtergevel van de woning.

De overige percelen in de omgeving blijven laag en afdalend naar achter.

Achter de percelen is een lager gelegen gedeelte waarin water verzamelt en blijft staan.

2.3. Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Functionele inpasbaarheid:

Het voorgelegd ontwerp is principieel in overeenstemming met de bepalingen van het gewestplan. De functionele inpasbaarheid wordt beoordeeld aan de hand van de bijkomende bepalingen uit de omzendbrief van 8 juli 1997 en latere wijzigingen, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

De voorziene functie (tuin bij wonen) is inpasbaar in de omgeving.

Mobiliteitsimpact:

De verkeersbewegingen die gegenereerd worden kunnen op een normale manier opgenomen worden in de bestaande verkeersstromen.

Schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid:

Een ophoging van het terrein tussen straatniveau en de garagevloer kan aanvaard worden, aangezien het profielen van de garage moest aansluiten aan die van de rechtse aanpaler en om de oprit naar de garage toegankelijk te maken.

Verder ophoging op het terrein kan niet toegestaan worden. De hoogteverschillen op het terrein kunnen zowel in de diepte als in de breedte met zachte trappen of hellingen ook op een veilige manier overbrugd worden.

De ophoging is prominent en storend aanwezig in de omgeving. Het bestaand, natuurlijk glooiende terrein, afdalend naar de Netevallei moet blijvend gevolgd worden.

Deze voorwaarde werd reeds opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van de woning en garage.

...

Het ontwerp schaalt zich niet op een goede manier in de omgeving.

Visueel vormelijke aspecten:

Het voorziene materiaalgebruik is deels wel, deels niet aanvaardbaar in deze residentiële context. De betonnen afsluiting is lager dan 1.80m boven het maaiveld en geplaatst op eigen terrein, deze is op zich aanvaardbaar. De afsluiting met geotextiel is 2m hoog, geplaatst op de linkse perceelsgrens en niet aanvaardbaar gezien het bezwaard van de linkse buur. De beoordeling van het eigenlijke esthetische aspect is zeer subjectief. Hierover kan stedenbouwkundig geen appreciatie gegeven worden.

Bodemreliëf:

Het bodemreliëf wijzigt aanzienlijk, meer bepaald 0.42m t.h.v. de achtergevel van de woning en 0.94m t.h.v. de achtergevel van de garage.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:

Beoordeling van deze aspecten vallen buiten de appreciatiemogelijkheden van stedenbouw omdat ze van privaatrechtelijke aard zijn. Een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten. Het verlenen van een vergunning houdt geen enkele beslissing in omtrent het bestaan en de draagwijdte van deze rechten. Krachtens artikel 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken.

Conclusie

Het vergunningverlenend bestuursorgaan zou de vergunning kunnen afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen. De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegd plannen worden aangepast, heeft echter betrekking op belangrijke zaken, en is te ingrijpend, deze kan niet zomaar worden opgelegd.

De aanvraag moet worden geweigerd in toepassing van artikel 4.3.1. § 1 van de Vlaamse Codex indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De ophoging is prominent aanwezig en storend in de omgeving.

...

De tussenkomen de partijen tekenen tegen deze beslissing op 20 juli 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 september 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

9. GOEDE RO: niet OK

Toelichting:

- *Het ophogen van tuinzone en plaatsen van keerwanden dient met de nodige omzichtigheid te gebeuren. Er mag geen overlast bezorgd worden aan de aanpalende percelen en het bouwen van grote keerwanden is ruimtelijk ook niet wenselijk.*
- *In de eerder verleende vergunning werd reeds opgelegd als voorwaarde dat de overgang glooiend diende te gebeuren. Dit is hier niet het geval. Om een optimale aansluiting te maken, zowel met het linkse als het rechts aanpalende perceel, dienen de niveau's van de tuin aangepast te worden. De garage sluit aan bij de pas van de garage van de rechter buur. De terreinverhoging van de oprit kan aanvaard worden. Echter dient de pas langs de linker perceelsgrens aan te sluiten bij de linker buur. De lengte van de keermuur hier dient beperkt te worden. Dit kan door net achter het terras een helling te voorzien en naast de oprit een keermuur i.p.v. op de linker perceelsgrens. De huidige afwerking betekent een aanzienlijke ophoging en sluit geheel niet aan bij het links aanpalende perceel en de daarachter gelegen woningen. Dit doet afbreuk aan de leefbaarheid van de tuinzones van de aanpalenden en de omgeving. De aanvraag kan onder huidige vorm niet aanvaard worden.*

...”

Na de hoorzitting van 11 september 2012 beslist de verwerende partij op 13 september 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3. Omschrijving en historiek van de aanvraag:

De aanvraag betreft het verhogen van een deel van de tuin en het plaatsen van een betonnen keerwand tegen de perceelsgrens.

Het aanvraagperceel is gelegen ten zuidwesten van de kern van Lier, net binnen de R16, ring rond Lier. De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door aaneengesloten en halfopen woningen.

Op het aanvraagperceel bevindt zich een halfopen woning van 3 bouwlagen onder hellend dak met halfopen garage in de tuin. Op het links aanpalende perceel bevindt zich een aaneengesloten woning tegen de woning van de aanvrager. Op het rechts aanpalende perceel bevindt zich een halfopen woning en de garage is gebouwd tegen de garage van de aanvrager.

De aanvraag voorziet in het verhogen van een deel van de tuin.

Op 15cm van de perceelsgrens wordt een betonnen keerwand gezet, bestaande uit L-vormige grondwerende elementen in geprefabriceerd beton met een dikte van 11 cm en een hoogte van 1,75m over een lengte van 28m. In de voegen zitten speciale rubbers om waterdoorsijpeling te vermijden. De bovenkant van het betonnen profiel komt op ong.

44cm onder de bovenkant van de tuinafsluiting van 2m hoog.

Tegen de muur wordt een plastic folie geplaatst. In de grond, op 40cm onder het niveau komen 2 drainagebuizen in grintkorf, afwaterend naar achter.

Vooraan bedraagt de ophoging 42cm, op 4m voor het einde van de grondkeringsmuur bedraagt dit 94cm. De achterste 4m worden hellend gelegd naar het bestaande maaiveld. Op de linker perceelsgrens werd een afsluiting met geotextiel geplaatst.

Historiek

- 07/08/2006: voorwaardelijke vergunning voor het bouwen van een woning met 3 gevels en een garage. De voorwaarde luidde: 'De ophoging zoals aangevraagd kan niet worden toegestaan. Langs de rechter perceelsgrens kan aangesloten worden aan het terreinprofiel van de aanpaler tot achter de op te richten garage. Achter het terras moet met een zachte talud en/of trappen worden overgegaan naar het bestaande maaiveld. De tuin, d.w.z. het niet verharde gedeelte zoals aangeduid op het inplantingsplan van de aanvraag, dient het huidige niveau te behouden'.
- 17/02/2009: vergunning voor het bouwen van een grondkeermuur met het oog op de ophoging van een tuin.
- 30/06/2011: vernietiging van de vergunning van 17/02/2009 door de Raad van State omdat de gemeente vaststelt dat de aanvraag geen enkele invloed heeft op het watersysteem terwijl de aanvraag strekt tot het beïnvloeden van het watersysteem.

...

7. Adviezen

- Polder van Lier heeft over de aanvraag voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht op 12 april 2012.

...

- Het college van burgemeester en schepenen heeft naar aanleiding van het beroep over de aanvraag geen bijkomende standpunt uitgebracht.

...

9. Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Er is een voorwaardelijk gunstig advies van de Polder van Lier. De voorwaarden uit dit advies dienen strikt nageleefd te worden.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvrager heeft naar best vermogen geprobeerd het ontstane niveauverschil, veroorzaakt door progressieve ophoging van de rechterpercelen, duurzaam op te lossen. Zoals bij de aanpalende percelen is de ophoging beperkt tot de garage, daarna daalt het reliëf tot het natuurlijke niveau.

Tijdens de hoorzitting stelt de aanvrager voor om langs de linker perceelsgrens een zone van 1,90m afstand te voorzien met beplanting, zodat er geen inkijk meer zou zijn op het

aanpalende perceel dat door het hoogteverschil veel lager is gelegen.

De aanvraag kan onder deze voorwaarde aanvaard worden in de omgeving en brengt de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang.

Watertoets

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en later wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

De voorwaarden uit het wateradvies dienen strikt nageleefd te worden.

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

De voorwaarden uit het advies van de Polder dienen nageleefd te worden.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard onder de voorwaarde dat aan de linker perceelsgrens een brede strook beplanting van minstens 1,90m voorzien wordt om inkijk te vermijden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De tussenkomende partij merkt verder op dat de ondertekenaar van het verzoekschrift niet aantoonst hiertoe over een volmacht te beschikken, dat een verkeerde verwerende partij wordt aangeduid en dat het verzoekschrift enkel de term 'verzoekschrift' als opschrift draagt.

2.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het esthetisch aspect (ruw geborsteld beton) van deze betonmuur is onaanvaardbaar.

De muur situeert zich aan de zuidwest kant en belemmert bijgevolg de licht- en zoninval voor ons en onze beplanting in onze aangrenzende tuin.

... ”

Sinds de ophoging (zonder vergunning) en drainering van het terrein van onze buurman loopt het achterste deel van onze tuin geregeld onder water.

... ”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij geen enkel stuk bijbrengt om de naar voor geschoven stellingen te staven. De verwerende partij wijst er op dat op de bijgebrachte foto geen wateroverlast waar te nemen is en dat er door de keermuur geen wateroverlast meer kan zijn voor het linksaanpalende perceel.

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Vastgesteld moet worden dat het inleidend verzoekschrift geen enkele concrete omschrijving van een ernstig nadeel bevat, laat staan dat het ergens een element zou bevatten waaruit het moeilijk te herstellen karakter zou blijken.

Minstens bevat het inleidend verzoekschrift of de erbij gevoegde stukken geen enkel bewijs waaruit zou blijken dat een eventueel ernstig nadeel zou voortvloeien uit de loutere tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarnaast dient gewezen te worden op het feit dat de bestreden beslissing de afgifte inhoudt van een regularisatievergunning.

Zulks wordt uitdrukkelijk erkend en bevestigd in het verzoekschrift dd. 24/11/2012.

Derhalve zijn de werken waarop de bestreden beslissing betrekking heeft per definitie reeds uitgevoerd, zodat het volkomen uitgesloten is dat de schorsing van de bestreden

beslissing een eventueel moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen voorkomen.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Uit de niet betwiste gegevens van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing een vergunning verleent voor werken die reeds werden uitgevoerd en derhalve als een regularisatievergunning moet aangemerkt worden. Ongeacht de ernst en het gebeurlijk moeilijk te herstellen karakter van de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen, kunnen deze niet meer voorkomen worden door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. In zoverre een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden vergunningsbeslissing tot doel heeft een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, is de voorliggende vordering tot schorsing zonder meer doelloos.

De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing levert de verzoekende partij evenmin een nadeel op dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft immers een discussie over de grond van de zaak. In zoverre de verzoekende partij tevens meent dat de kwestieuze werken een bouwmisdrijf zijn, wenst de Raad tot slot op te merken dat een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een vergunningsbeslissing niet oneigenlijk kan worden aangewend als alternatief voor het nastreven van meer geëigende maatregelen ter oplossing van een kennelijk reeds bestaand problemen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0204/SA/4/0178.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
 met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER